

NARODNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan opoldne, izveniš nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti: Din 20.—, inozemstvo Din 30.—

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 23.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG ŠTEV. 3.

TELEFON ŠTEV. 2852.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Pisnim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.633.

Fraze ne pomagajo.

Na tem mestu smo že opetovano nastopili proti onim, ki mislijo, da bodo s kričanjem in frazami odpravili nasilja nad brati v Primorju. Pa čeprav so ti ljudje doživeli s svojim kričanjem še vedno neuspeh, vendar se še niso odvadili svoji kričavi taktiki. Še vedno velja pri njih načelo, da se patriotizem kaže v sili kričanja in še vedno se udajajo smešni iluziji, da so psovke — orožje.

Te dni, ko razburja svet monostrska afera in ko je velika debata v avstrijskem parlamentu o trpljenju Nemcev v Južni Tirolski zopet razgrnila italijanske naklepe, se zopet pojavlja med nami stremiljenje, da bi kričali in upili, mesto da bi delali in s svojo ponosno vzdržnostjo utrdili simpatije, ki nam padajo kar z neba.

Predvsem eno: S kričanjem in psovanjem ne pomagamo nikomur, temveč škodujemo le sebi. Ne pomagamo bratom tam preko, ker plačujejo oni račun za psovke, ki padejo tu.

Enako pa tudi ne škodujejo Italijanom, ker so vse naše psovke, vse naše kriče besede le dobro sredstvo za italijansko propagando proti nam. Evropsko ljudstvo hoče danes mir in zato je proti vsakomur, ki ogroža mir. Zato je tudi proti fašistom, ki vedno znova s svojim nasiljem in vojno grožnjo razburjajo svet. Baš vsled tega pa je naša dolžnost, da se absolutno varujemo vsega, kar bi moglo pred svetom diskreditirati našo miroljubnost. Zato so vse irendistične sanje, vse fantazije o velikih in krvavi osvobodilni vojni, samo voda na mlin italijanske propagande in opravičilo za italijansko oboroževanje. Čas bi že bil, da bi naši kričavi patrioti to spoznali.

Vrhu vsega pa izgledamo s svojim praznim kričanjem pred svetom silno smešni. Take otročje politike se poslužujejo samo nad vse mladi narodi, ki ne poznajo niti abecede iz zunanje politike. Vsi vodilni narodi pa ne govorijo niti tedaj dosti kadar imajo vso moč za seboj, ker vedo, da se samo z besedami nič ne opravi, kvečjemu, da je bilo s kako besedo povedano preveč. Neodgovorno govorjenje je za otroke, za može pa je molk in dejanje. Če pa hočemo, da nas bo svet podpiral — in to moramo hoteti — potem moramo tudi pokazati, da vodimo le politiko, ki je v skladu z dostojanstvom moža.

Mnogo bolje bi zato storili vsi tisti, ki uporabljajo skromno energijo za razne kričave fraze proti Italiji, če bi to energijo, pa naj bo še tako majhna, uporabili za konsolidacijo države. To je edino dejanje, ki more prinesiti rešitev. Seveda pa zahteva tako dejanje požrtvovalnih mož, ki delajo ne zaradi svoje osebe, temveč ki znajo opravljati tudi dolžnost neznanega vojaka.

V tem je ravno znak pravega patriota, da dela za domovino zaradi domovine, ne pa zaradi sebe. Zato pa tudi samo slabi patrioti delajo senzacijo iz svojega dela in obešajo vsak svoj korak na veliki zvon ter si na podlagi te — vrhu vsega večinoma nedokazane — zasluge laste priznanje in pravico komandirati nad drugim.

Znak pravega patriota pa je, da služi domovini, ne pa da komandira, zlasti pa so v demokratični dobi taki uzurpatorski komandanti odveč.

Vse to so same stare resnice, toda pri nas še vedno niso prodrle in zato moramo še vedno prenašati razne senzacije z odkritji, ki jih ni in zato tudi vsaka debata o našem razmerju z Italijo zaide na nepravni tir. Zato se pa tudi

Pribičević zagovarja Radića.

Beograd, 27. februarja. Svetozar Pribičević je včeraj odgovoril na predvčerajšnji izjavo Ljube Davidovića, ki jo je ta podal glede na sporočilo šefov o svojem postopanju o priliki reševanja zadnje krize. Pribičević je rekel: Davidović prisvoja tako sebi kakor demokratski stranki v svojem odgovoru paterniteto pri zbiranju demokratskih elementov, a istočasno priznava, da njegovi naporji glede združitve niso našli popolne podpore njegovega kluba. Zato meče vso odgovornost na Radića in mene, češ da nismo iskreno hoteli koncentracije. Javnost ve, kako je stvar tekla. Radić in jaz sva predlagala, da se ustvari klub združene demokracije. Vodstvo tega kluba sva ponudila Davidoviću. Predlagala sva, da se izbere demokrat za predsednika narodne skupščine. Glasovali smo za demokrata Pero Markovića, medtem ko so demokrati glasovali proti njemu. Kaj je drugega treba, da se dokaže iskrenost naše politike? Davidović je izjavil, da združitev ni uspela zaradi nezadostnega zaupanja njegovega kluba do šefov seljaško-demokratske koalicije. To je netočno. Združitev ni uspela zaradi nezadostnega zaupanja demokratskega kluba v sposobnost Ljube Davidovića in zaradi nezaupanja, da bi Davidović vobče mogel dobiti situacijo v svoje roke. Vsi demokratski ministri so izjavili pred nami, da Davidović ne bo dobil sestave vlade in da pomeni demokracija pod njegovim vodstvom volitve, ki bi jih vodil Velja Vukičević. To je prvi razlog, da združitev demokratskih elementov ni uspela, a nezadostno zaupanje demokratskega kluba do šefov seljaško-demokratske koalicije je samo jalov izgovor.

Mi smo za bodočnost prosti vseh obveznosti in obzirov do demokratskega kluba, ki je dokazal samo eno, in to je, da ima zadostno zaupanje do policijskih radikalov. Klub je privolil v Vukičevićovo cesarstvo na zemlji, a je zavrgel nebeško kraljestvo zedinjene demokracije. Zato je bila zadnja kriza rešena ponovno z instalacijo Velje Vukičevića na čelu državne uprave.

Ni točno, da Radić in jaz nisva iskreno sprejela koncentracije. Davidović ve, da so imeli prvi poizkusi za koncentracijo namen razbiti seljaško-demokratsko koalicijo. V koncentracijo je bila pozvana HSS in ne koalicija. Jasno je, da se tak nemoralen in neprijateljski akt mora zavrniti a linie. Ni res, da je Radić brezpogojno obljubil Marinkoviću in Vukičeviću, da pojde v vlado Velje Vukičevića. Celo po tem govoru se je javil, da sprejme tudi on Vukičevića, ako ga sprejme radikalni klub. A Davidović izpušča pri tem konec te izjave, ki se

glasi: Ne jamčim pa, ali bo tudi ostalih 150 in več članov zedinjene demokracije hotelo to sprejeti. Razentega je bila vedno radićeva zahteva, da pojde v vlado cela seljaško-demokratska koalicija.

Značilno je, da gleda Davidović čisto osebno na politiko in eliminira načelne momente. Mislim, da je oseba Velje Vukičevića bila vzrok, da sta Radić in Pribičević odklonila koncentracijo, pravi Davidović. Točno je, da sva odklonila to osebo kot predsednika policijskega režima, a to ni značilno, da hočeva z drugo osebo skleniti sporazum, ako ne sprejme naših načelnih pogojev za sodelovanje. Vodili smo načelno, ne pa osebne politike. Naši pogoji so se zdeli Davidoviću težki, ker se, da povem iskreno, ne more uživati v to situacijo, da bi predstavniki krajev preko Save, Drine in Donave stavili kake pogoje. Naši pogoji so se mu zdeli kot volilno geslo, ker nikdar ni resno mislil, da se rešijo vprašanja, ki jih vsebujejo ti pogoji in ki gredo za tem, da se ustvari enakost in ravnopravnost vseh delov in krajev našega naroda.

Naravno je, da čuti Davidović potrebo, da se opraviči pri javnosti zaradi razbitja zedinjene demokratske koalicije iz tehle razlogov: 1. Njemu je moj govor v Zagrebu čuden. Toda ta govor ga ni oviral vse dotlej, dokler nisem zavrnil njegovega pritiska, da vstopim v Vukičevićovo vlado. Celo potem govoru se je ustanovil eksekutivni odbor zedinjene demokracije. 2. Radić da je preko njega in njegove stranke zavzel posebno stališče v davčnem zakonu. To je zares komično. Ni točno, kakor trdi Davidović, da so bili člani demokratskega kluba že angažirani za ta davčni zakon. Voja Marinković, ki je osebno v vladi, je izjavil pred Radićem in pred menoj, da mu je ta davčni zakon nepoznan, kako naj bo potem poznan drugim.

3. Pogoji seljaško-demokratske koalicije da so pili postavljeni za vstop v vlado brez sporazuma z demokracijo. To je čisto naravno in tudi demokrati so stavili svoje pogoje brez sporazuma z nami. Naša zajednica po krivdi demokratov ni bila tako ozka in temna, da bi bil za taka vprašanja potreben sporazum. Hoteli smo skupen klub, da taka vprašanja skupno rešujemo, a demokrati so to odbili, ker jim je bila pred očmi kot edina realnost zajednica s policijskimi radikali. To je pravi razkol zajednice demokratskih skupin, a ne to, kar oni pravijo in kar misli Davidović.

Pribičević je nato omenjal še razne druge stvari, a vse to opravičevanje ponesrečene politike ni bilo drugega ko — zvonjenje po toči.

KRALJ V BEOGRAJSKI OKOLICI

Beograd, 27. febr. Kralj je bil včeraj na krajšem izprehodu do Dedinja v beograjski okolici, da si ogleda novi dvorec, ki bo kmalu dozidan.

AVDIENCI.

Beograd, 27. februarja. Sinoči je bil v daljši avdienci minister agrarne reforme dr. Vlado Andrić. Za njim je bil na dvoru Voja Marinković. Andrić je bil v avdienci zaradi resornih vprašanj. Zdi se, da sta oba ministra bila nekoliko časa skupno v avdienci.

končava vsaka naša afera z Italijo negativno, ker nočemo in nočemo pogledati na naše odnose s pacifičističnega stališča, temveč le s starega in stokrat premaganega stališča hura-patriotov.

Kdaj bo že bolje?

POZICIJA SEDANJE VLADE TRDNA.

Beograd, 27. februarja. V Valjevo je odpotoval minister za zgradbe Pera Marković. V razgovoru z novinarji je pred svojim odhodom izjavil, da je sedanja vlada sigurnejša od prejšnje in da bo našla način, da bo sprejet proračun do 1. aprila.

ITALIJANSKI DUNAJSKI POSLANIK DOSPEL V RIM.

Rim, 27. febr. Sinoči je prispel v Rim italijanski poslanik z Dunaja Auriti. Ob tej priliki piše ves italijanski tisk o konfliktu z Avstrijo. Od razgovora med Auritijem in Mussolinijem bo zavisno, ali se bo moral prihod Auritija izpremeniti v definitiven akt odpoklica in ali naj se dosledno temu prekinejo diplomatski odnosi med Italijo in Avstrijo.

Četaši pripravljajo upad iz Albanije.

Beograd, 27. febr. Sem je prispel iz Skoplja komandant žandarmerijskega polka Kotić. Njegov prihod se spravlja v zvezo s poročilom, ki so ga podali begunci iz Albanije o pripravah na albanskem ozemlju za vpad na naš teritorij. Kakor je znano, se zbirajo bolgarski komiti na albanskem ozemlju, zlasti v Beratu, Korči in drugih krajih in se javno s pomočjo albanskih civilnih in vojaških oblasti pripravljajo za pomladansko akcijo proti Jugoslaviji. Po poročilih beguncev iz Albanije prihajajo bolgarski komiti v Albanijo preko Italije.

PRIPRAVE ZA OBNOVO PRIJATELJSKEGA PAKTA Z ITALIJO.

Beograd, 27. febr. Kakor se v dobro poučenih krogih zatrjuje, se zdi, da se bode moralo o priliki nadaljevanja pogajanj naše države in Italije zaradi podaljšanja pakta o prijateljstvu urediti tudi vprašanja agrarne reforme v Dalmaciji. Zaradi tega se vrši glede tega vprašanja vzporedno delo in posvetovanje med ministrstvom zunanjih poslov in ministrstvom agrarne reforme, da bi se moglo to vprašanje rešiti v duhu naših zakonov.

KONFERENCE DEMOKRATSKIH VODITELJEV.

Beograd, 27. februarja. Včeraj je vladalo v Beogradu precejšnje zatišje. Edino Davidović se je z nekaterimi demokratskimi poslanci in z ministrom prosvete Grolom razgovarjal o delu narodne skupščine. Opoldne sta odšla Davidović in Grol v ministrstvo zunanjih poslov, kjer se je vršila konferenca z dr. Marinkovićem. To je bil prvi sestanek Davidovića in Marinkovića po sestavi nove vlade.

Marinković je prišel v ministrstvo pred 10. — Po tej konferenci so vprašali novinarji Davidovića, kaj bi lahko zabeležili o tem prvem sestanku, nakar je Davidović dejal, da ni nič takega, kar bi se dalo zabeležiti. Marinković je prišel prvič po svoji bolezni v ministrstvo, pa smo malo sejali.

Ko je prišel Marinković iz ministrstva, so mu novinarji čestitali na okrevanju. Marinković se jim je zahvalil rekoč: »Izgledam kot človek, ki ga novinarji 20 dni niso videli.« — Šumenković tudi ni hotel dati nikakih izjav, češ da sploh ni sodeloval na tej konferenci.

PROTI ODPRAVI STANOVANJSKEGA ZAKONA.

Zagreb, 27. febr. Včeraj se je vršila velika protestna skupščina zagrebških najemnikov proti ukinitvi zakona o stanovanjih. Sprejete so bile nato resolucije proti taki ukinitvi.

SPORTNE VESTI.

Beograd, 27. februarja. Tekma Sokol: Jedinstvo se je končala z rezultatom 2 : 1 v korist Sokola, tekma BSK : Slavija 10 : 0 v korist BSK-a.

Zagreb, 27. febr. Včeraj so se vršile tekme Hašk : Železničari 4 : 0, Concordia : Derby 1 : 1, Croatia : Victoria 1 : 1, Slaven : Sokol 1 : 0, Ilirija : Uskok 2 : 1, Tipographia : Makabi 3 : 0.

Zagreb, 27. febr. Včeraj je prejela Jugoslovanska nogometna zveza pismo Avstrijske nogometne zveze, v katerem se potrjuje tekma Avstrije proti Jugoslaviji za 6. maja na Dunaju.

Tajna vojska na Madjarskem.

V madjarskem parlamentu so imeli minule dni debato o brutalnem ravnanju v družini »Levente« (junaki). Poslanec Farkas je podal na ministra prosvete, kateremu so ta društva podložna, ostro interpelacijo, v kateri je naslikal v groznih barvah, kako po staroavstrijski vojaški maniri ravna s člani teh društev, kako jih pretepajo za vsak nič, kako morajo po noči vsfajati na vaje, ki so baje telesne vaje, v resnici pa popolnoma vojaške vaje z orožjem in posebno vojaško disciplino najgrše vrste. — Kaj to pomeni?

Z zakonom l. 1923 so na Ogrskem ustanovili društva »Levente«, v katero morajo vsotpati vsi moški od 20. do 30. leta. Ta društva so organizirana po vojaško in njih člani se morajo pokoriti popolni vojaški disciplini. Vsako soboto in nedeljo so vaje, na katere člani morajo redno prihajati, tako redno, da se proti odsolnim naravnost brutalno postopa. Za vojaštvo je moral biti nabor, a za te »Levente« je zadostni starost 20 let, — torej je tu še nekaj hušega nego vojaški nabor. A disciplina je povsem vojaška z vsemi drakonskimi vojaškimi kaznimi za vsak takozvan prestopek proti disciplini. — Naj torej zakon tudi pravi, da je tu namen telesna vzgoja, ne more biti za nikogar dvoma, da imamo opravka s — tajno vojsko Madjarov, s katero hočejo zasmehevati določbe mirovnih pogodb.

Kaj pravijo mirovne pogodbe? — Trianonska mirovna pogodba določa Madjarski 35.000 vojakov, ki jih pa ne sme dobiti z običajnimi nabori, kakor smo jih bili navajeni, marveč kakor v Avstriji s prostovoljnimi vpisi. To so navadno plačenci države za vzdrževanje reda in avtoritete vladnih organov.

Tu pa imamo »Levente«, ki je več nego splošna vojaška dolžnost, ki dobi vsakega moškega, ki je dvajset let star. Madjarska

je s tem edina država v Evropi in menda na vsem svetu, kjer je telesna vzgoja z zakonom zapovedana in kjer se ta vzgoja izvršuje z vojaško strogostjo. — Z vajenci ravna instruktorski naravnost brutalno, a pomaga jim po potrebi tudi policija, a uradi na vse možne načine šikanirajo stariše, ako bi ti na kak način ovirali svojo mladino, da bi ta ne dohajala redno na tiste vaje.

Pa tudi starejši moški morajo hoditi na take telesne vaje. Izrečena je sicer prostovoljnost za nje, ali ta je le na papirju; gorje mu, ki bi se temu upiral.

Ali ta tajna vojaška organizacija skrbi tudi za — bodoče častništvo. To so posebne organizacije srednješolcev, ki so neke kadetne šole, kjer je tudi pouk povsem temu namenu primeren. Iz teh organizacij se zbirajo instruktorski, ki so čisto običajni oficirji madjarske vojske.

Ker sme imeti Madjarska na vsakih 1000 mož svoje vojske po 15 strojnih pušk, torej v vsem vkup 525 — je morda lahko razumeti, zakaj je došlo iz Italije pet vagonov novih pušk. V tej tajni vojski najdemo razlago za vse te spletkarije, za vse take nabavke vojnega materiala, in le obžalovati je treba, da se meročajni politiki po Evropi dajo tako na lahko imeti za norca od strani madjarskih mogotcev. — Ali bodo po svetu res verjeli, da so Madjari popolnoma uničili iz Italije poslano strojno puško? Ta material se da na oči uničiti, pa tako, da ga je mogoče z malimi žrtvami zopet spraviti v red. Zato je treba nasproti tem veslem velike previdnosti.

Ta slučaj pa nam zopet priča, kako za nič so vse dosedanje pogodbe, ako je vmes le ena velesila, ki je na kršnje pogodbe zainteresirana. Kako bo nastopila proti Madjarski Zvezi narodov? Vederemo? — A. G.

Važno zborovanje.

Na pepelnico se je sicer začel resni postni čas in čas pokore in čas, ko tudi najbolj trdovratni in zakrknjeni esdeesarji začnejo spoštovati nedeljsko mašo ob 11. uri pri o. frančiškanih, bodisi iz spokornosti, bodisi iz strahu pred pendrekom, toda na svetu se vseeno dogajajo stvari, ki človeka tudi kljub postni resnosti naženejo na smeh.

Ljudje, o katerih pravijo, da nekaj vedo, trdijo, da zna dandanes že vsak Slovenec (ka) brati in pisati. Naklade slovenskega časopisa kažejo, da mora imeti vsaka kočja v Sloveniji vsaj svoj tednik, če ne dnevnik. Dalje pravijo učeni mošje, da se Slovenci jako lahko nauče tujih jezikov, kar je dokaz, da imajo Slovenci jako dober spomin.

Vztrajno branje in dober spomin pa povesta Slovencem, da so samostojni demokrati. Še komaj pred par meseci bljuvali ogenj in žveplo na Stipico Radiča in ga obkladali z najbolj izbranimi priimki.

Toda »kolo sreče« — neprestano se kreče in to nesrečno kolo se je zavrtelo tako, da sta sobotni »Narode« in nedeljsko »Jutro« z velikim zadovoljstvom objavila notico, da pride danes v pondeljek zvečer v Ljubljano predavati — ne g. dr. Gregor Zerjav, tudi ne Svetozar Pribičević, tudi ne poslanec Urek, ampak sam — Stipica Radič!

Spričo tega dejstva ljubljanska SDS ni vedela, kaj in kako. Po ljubljanskih alkoholnih in brezalkoholnih lokalih še nikdar ni bilo takih debat kakor v soboto in nedeljo. Namreč med esdeesarji, ki niso vedeli, ali naj gredo predavanje motit in razbijati, kakor so bili naučeni od svojih voditeljev ob priliki lanskega Puceljevega shoda v Mestnem domu, ali pa naj gredo klicati živio-o-o!

V vsej neodločnosti so se torej uglednejši ljubljanski člani SDS obrnili na svoje vrhovno vodstvo, ki je spričo kritičnega položaja takoj sklicalo sejo, ki je po raznih poročilih trajala cel dan in je tekla nekako tako:

Prvi govornik: »Gospodje, vsi veste, zakaj smo se zbrali. Položaj je težaven (značilna gesta s palcem in kazalcem). Za enkrat smo ga pošteno polomili. Z narodnim in dr-

žavnim edinstvom ne gre več. Ampak to se že včasih tako zgodi, da ga človek polomi. (Klic: Ali nisem tega vedno pravil, pa ste me zmerjali?) Je že hudič, da nam ni ostalo nič drugega kakor, da se obesimo Radiča za frak. Ampak to je ravno tisto! Mi to že lahko vemo, zakaj smo tako napravili, ker nas je čisto navadno konec, če tega ne bi napravili, ampak kako to ljudem dopovedati? S tistimi kmetavzarji tam zunaj gre lahko, te lahko farbamo in vlečemo, kakor jih hočemo, ampak kako naj naredimo z ljubljansko inteligenco? Kaj bo rekla ta, če tako skačemo čez ploteve? Prosim vas torej, da o tem poveste svoje mnenje!

Besedo povzame drugi govornik: »Jaz se popolnoma strinjam z besedami prvega govornika. Naša blagajna peša, veleindustriji, tisti umazanci, nam ne dajo nič več, na se norčujejo se iz nas, da zato ne, ker nič ne pomenimo, ker nismo v vladi; trgovci tudi ne dajo nič, kmetje pa nič nimajo. Saj se tega ne vemo, kako bo s komunisti in s socialisti v občinskem svetu. Ja, če bi imeli vsaj Mestno hranilnico, za prvo silo bi že bilo. Tako pa mislim, da ne pojde drugače, kakor da vse zatajimo in na vse pljunemo, kar smo sedem let pisali in pridigovali in da gremo jutri na svečan način na kolodvor, magari z godbo, da kolikor mogoče slovesno sprejmemo Stjepana Radiča. Mogoče bo potem le kaj. Saj jaz vem, da ga mi ne mara, ampak v sili hudič tudi muhe žre.«

Tem besedam je sledilo burno odobravanje: »Tako je, tako je! Pa banda mora priti na kolodvor! Tiste ljubljanske šuštarje in žnidarje bomo že ukrotili, da bodo »živio« kričali!

Ko se je hrup nekoliko polegel, se je oglašil tretji govornik: »Gospodje, na nekaj se mi zdi da ste pozabili! Veste, preveč previdnosti še ni nikoli škodovalo! Jaz mislim namreč na Pucelja! Če bi teh prokletih radičevcev ne bi bilo tukaj, bi bila stvar jasna. Kričati je lahko, ampak v radičevsko vladno noter zlesti pa ni kar tako. Nam je pa Radič figo mar, nam se gre za vladno (ka-

zalec in palec se zopet najdeti). Pucelj je mesar in široka pleča ima ta vrag vrata tišči, da je joj! Če pa naš Grog ne more v vlado, kaj naj potem z Radičem mi? To je že hudič, ampak tako je! Zato predlagam gospodje, in mislim, da tudi vi tako mislite, da mora eden izmed nas biti tako požrtvovalen, da gre na Puceljevo stanovanje in da mu še pred odhodom k slovesnemu sprejemu na kolodvor nastavi na prag »skobca« tako, da se bo tudi Pucelj ujel in ne bo mogel naprej, potem bomo pa mi gospodarji položaja. Jaz mislim, gospodje, da se bo tega posla lotil z vso vmeno naš prijatelj, ki se spozna na živali, vi pa tudi ne boste tako umazani, da ne bi dovolili kredita za najboljšega »skobca«, da ta nesreča od tega Pucelja ne uide!«

Tem besedam je sledil gromovit aplavz in kredit za bando in za skobca je bil soglasno odobren.

Ali bo »skobec« držal ali ne, bomo pa prihodnjic povedali.

Politične vesti.

— Program notranjega ministra dr. Korošca. Dr. Korošec je sprejel v soboto minarje ter jim podal to izjavo: »Sprejemajoč resor notranjega ministrstva, bom delal z vsemi silami na to, da se nadaljuje in ureni stremenje za zboljšanje in konsolidacijo naše notranje uprave tistih mojih predhodnikov, ki so se brigali za to in v tej smeri delali. V kolikor je pravni red odvisen od notranje uprave, bo moja glavna skrb, da se zakoni spoštujejo in izvršujejo. Mir, red in varnost, osebna in materialna, bodo zaščiteni. Posebno skrb bom posvetil naši južni Srbiji, da tam onemogočim rušenje javne varnosti. Posebno pozornost bom posvetil uradništvu poverjenega mi ministrstva. Nekvalificirano uradništvo bom odstranjeval iz službe tam, kjer ga bo mogoče nadomestiti s kvalificiranim, kolikor bom imel kvalificiranega naraščaja. Stojim na stališču, in v tej smeri bom izdal najstrožje odredbe, da morajo uradniki v pisarnah in v službi poznati samo zakon, ne glede na to, kako so organizirani strankarsko in politično. Izven urada se morajo obnašati ne kot dobri strankarji, nego kot kulturni in izobraženi ljudje, prijatelji vsega ljudstva. Uradništvo mora biti uslužno in uljudno. Službo mora vršiti z vso resnostjo, ki jo zahteva zakon in avtoriteta državne oblasti. Jaz bom svoje uradnike varoval in skrbel zanje, če so dobri, pošteni in marljivi. Če pa se bodo pregrešili zoper zakon in proti službi, bodo neusmiljeno kaznovani. V svoje uradništvo bom imel zaupanje. Uradništvo je dolžno podpirati in prožiti svojo polno podporo vsem stremljenjem, ki gredo za tem, da se ljudstvo dvigne kulturno in gospodarsko in da se mu pomaga. Če bi mu ne bilo mogoče, s takšnim stremljenjem postaviti se na čelo, pa lahko od njega pride iniciativa in podpora: da se vidi, da hočemo delati in da delamo na vsestranskem napredku. Vse, kar je konstruktivno, se naj podpira, kar je destruktivno, naj se odstranjuje s krepko roko. Uradniki morajo biti najboljši prijatelji ljudstva in ga v njegovi nesreči podpirati. Zahteval in odredil bom, da se mora uprava izvrševati natančno po zakonu, da mora biti objektivna in uspešna. V tem zmislu bom izdal posebne odredbe. Glede orožništva se ne sme izgubiti iz oči, da je njegova služba težavna, naporna in zvezana z nevarnostmi. Če svojo službo opravlja vestno in zakonito, ne bom nikomur dovolil, da jo ponižuje in žali. Vsak izpad v izvrševanju službe se bo strogo kaznoval. Ne vem, kako se je moglo reči, da sedaj nastopa nekak režim Glavnjače. Glavnjače niso reformirali tisti, ki so sedaj napadajo. Pod njihovimi nasledniki pa je nastopilo samo zboljšanje uprave. Nadejam se, da se bo tudi nadalje v tem zmislu zboljševalo. To bo moja glavna dolžnost.«

— Italijani so ogorčeni. V sled debate v avstrijskem parlamentu o preganjanju južno-tirolskih Nemcev in zlasti še zaradi Seiplovega govora se delajo Italijani silno ogorčene in pripravljajo v parlamentu oster odgovor na avstrijske očitke. V ta namen sta vložila fašistovska poslanka Pellizari in San-

sanelli interpelacijo, v kateri se pravi: »Želimo izvedeti mnenje vladnega šefa in zunanjega ministra (kar je oboje Mussolini, op. ured.) o neplemenitih pojavih sovraštva proti Italiji, ki so se enakomerno odigrali v avstrijskem parlamentu, ter tudi nesramnih lažeh odgovornih krogov Avstrije o prostem izvajanju italijanskih zakonov v italijanski provinci Bolzano. Vprašamo se, če ni v tem podan že dokaz ne več pripustnega vmešavanja tuje države v notranjo zakonodajo italijanske države!« — Mussolini bo odgovoril najbrže še ta teden in iz pisave italijanskega tiska ni težko uginiti, kakšen bo ta odgovor, ker pač smejo Italijanski listi pisati samo to, kar ukažejo fašistovski diktatorji. Tako piše oficiozna »Tribuna«, da vprašanje Južne Tirolske ne obstoji več in v kratkem niti ne kot kronika, ker je italijanska obmejna provinca. Južno-tirolsko vprašanje nima nobenega mednarodnega značaja in je brez pomena za odnose Italije z malo sosedo Avstrijo in z veliko Nemčijo. — Drugi listi pišejo še bolj ostro in naglašajo, da postaja Avstrija za Italijo poleg Jugoslavije najbolj nadežen sosed. Če bi Avstrija skušala sprožiti vprašanje Južne Tirolske pred Zvezo narodov, potem bo Zveza narodov doživela pravo revolucijo! Vse vesti pa o mučeništvu tirolskih Nemcev so navadna laž. »Secolo« pa očita Seiplu dvoletnost in pravi, da dela Italija isto, kar Anglija na Malti, Francija v Alžaciji in Jugoslavija v Macedoniji. Končno zahteva list, da odgovarja Seipel za svoje besede. — Kakor se vidi, niso fašisti nikdar v zadregi z neresnicami.

Avstrijski general Hülgerth je bil upokojen, da je mogel prevzeti vodstvo koroškega »Heimatschutz«, ki hoče pomagati avstrijski armadi braniti z orožjem v roki nevarnost Avstrije v slučaju vojne med Jugoslavijo in Italijo.

Italijanski poslanik na Dunaju g. Auriti je odpotoval v Rim, da poroča Mussoliniju.

SLOVENSKO LOVSKO DRUŠTVO.

je svojemu predsedniku dr. Ivanu Lovrenčiču o priliki njegove 50-letnice priredilo častni večer v dvorani Kazine. Zbrali so se mnogi člani SLD iz mesta in z dežele, kakor tudi prijatelji lovstva. Dvorana je bila okusno dekorirana ter je že po svojem zunanjem licu kazala na pomen večera. Zvoki lovskih rogov so pozdravili jubilarja ob njegovem prihodu. Vrsto pozdravov je otvoril podpredsednik SLD g. notar Matej Halner, ki je v svojem nagovoru našel zasluge društvenega predsednika za razvoj lovstva v Sloveniji, kot ustanovitelja SLD in njegovega glasila »Lovec«. Pravilno pojmovanje lovstva kot važne narodno-gospodarske panoge, vzgoje društvenih članov v smeri »lovske pravčnosti«, lovske razstave, vzgoja čistokrvnih lovskih psov, njih tekme, strelske tekme, združitev vseh lovskih organizacij v državi — vse to in še drugo gre na račun sistematičnega, vztrajnega in smotnega delovanja dr. Lovrenčičevega. V znak priznanja poklanja govornik jubilarju v ime odbora sliko vseh sedanjih društvenih odbornikov. Tajnik pripr. odbora g. prof. P. Zmitek prečita mnogobrojne brzojavne in pismene pozdrave iz vseh delov naše države. Govorilci so na to gg. veliki župan dr. Vodopivec, dalje dr. Puc imnom ljubljanskega meščanstva, dr. Ravnhar v imenu društva Ostrorotcevec, Franc Urbanc za Kinološki Savez, primarij dr. Robič za mariborsko sekcijo lovskega društva, Slavljencec dr. Ivan Lovrenčič, burno pozdravljen, se je v lepih izjavah zahvalil na čestitkah. V svojem govoru programatičnega značaja je še enkrat pregledno označil smernice, ki so ga bile vodile ob dolgoletnem delu za lovstvo. Po eni strani vzgojiti prave lovece, po drugi strani pa napraviti narod dovzeten za pravilno pojmovanje lovstva kot panoge narodnega gospodarstva — mu je bil glavni cilj. — Po oficijelnem delu se je razvila animirana prosta zabava. Godba in vesele popevke so oživljale večer, ki je potekel v znaku prijateljstva, družabnosti, domačnosti ter lovske tovarišije. Na mnogaja leta!

Ivan Hribar:

MOJI SPOMINI.

Od 1853. do 1910. leta.

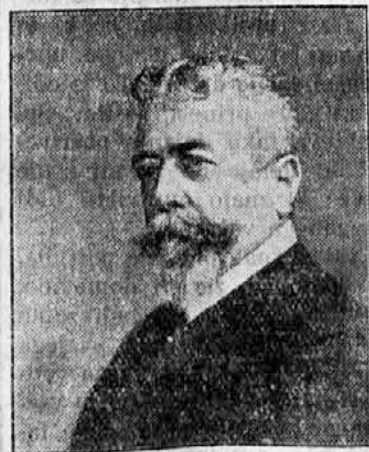
Videč, kako se je stvar zasukala, nisem pustil v dotični seji o njej sklepati, temveč sem iskal in tudi našel povoda, da sejo zaključim. K prihodnji seji odbora nisem več povabil dr. Kowatscha; slučaj, da se je zakasnil dr. Bleiweis, pa sem porabil, da sem dal glasovati o predlogu glede začetka predpriprave za vodovod. Sklep odbora sem nato naznanil županu. Pri županu se je kasneje pač prišlo dr. Kowatsch, češ, da ni bil povabljen k seji in da zato sklep dotične seje ni bil pravo-močen. A jaz sem kratko odgovoril, da moža, ki je predstavljal cokljio v odboru, namenoma nisem vabil, češ, da ne morem trpeti in tudi ne bodem trpel, da bi v kakem odboru občinskega sveta uradnik mestnega magistrata nasprotoval zadevi, katero je občinski svet soglasno priznal za potrebno in koristno. Pri tem je ostalo in fizik dr. Kowatsch se ni kasneje nič več udeleževal sej vodovodnega odseka. Sicer je pa tudi kmalu potem, ker mu njegova nemškutarska vest ni dovoljevala služiti narodnemu občinskemu zastopu, stopil v pokoj.

Ko sem tako — rekel bi nasilno, kajti glede na take predpotopne nazore najpoklicanejših činiteljev odseka ni bilo drugače postopati mogoče — rešil vprašanje glede predpriprav za vodovod, začel je župan Grasselli izvrševati sklepe vodovodnega odseka. Z Dunaja je bil povabljen ravnatelj geologičnega državnega zavoda dr. Dionizij Štur in najelo

se je tudi več tehnikov domačinov, nakar se je pričelo preiskavanje ljubljanske okolice glede pitne vode. Župan in večina občinskega sveta, kateremu je vodovodni odsek od časa do časa poročal, so bili mnenja, da je treba napeljati kak studenec v Ljubljano. Njim je bil pred očmi dunajski vodovod, takozvana »Hochquellenleitung«. Jaz pa sem ves ta čas stal na stališču, da za Ljubljano taka napeljava vode ni priporočljiva, ker bi bila predraga ter sem vedno naglašal, da bodo vsa preiskavanja konečno pripeljati morala do realizacije moje prvotne misli, namreč do napeljave podtalne vode z ljubljanskega polja.

Res se je prav kmalu pokazalo, da nobeden izmed studencev, ki so se v oddaljenosti 15 km od Ljubljane preiskovali, ne daje toliko vode, da bi se ga moglo upoštevati za nje napeljavo v Ljubljano. Poleg tega se je ugotovilo, da bi napeljava iz enega ali dveh studenca bila jako draga. Rešila pa se je stvar konečno šele potem, ko je posegel vanjo večak inženir Oskar Smreker iz Mannheima. Občinski svet se je namreč v seji, katera je bila sklicana potem, ko so se vse preiskave glede napeljave studencev že izvršile in ko se je tudi bilo že vsestransko proučilo vprašanje podtalne vode, imel odločiti, ali naj nadaljuje delo in konečno izvedbo vodovoda izroči po županu priporočenemu dvornemu svetniku Passiniju z Dunaja ali pa po meni priporočenemu inženirju Oskarju Smrekerju iz Mannheima. Odločil se je za poslednega in izkušnje so pokazale, da je prav storil. Oskar Smreker je svoje študije dovršil v dobrem letu ter podal obširno poročilo, v katerem je dokazal, da je za Ljubljano edina racionalna nape-

ljava podtalne vode z ljubljanskega polja. Sestavil je proračun stroškov in občinski svet je delo njemu oddal. Pripomniti je potreba, da sta si v dobi, odkar so

Ing. Oskar Smreker.

se vršila proučevanja, pridobila za vodovod veliko zaslug kasneje v občinski svet izvoljena deželni inženir Jan Vladimir Hrašky in profesor Andrej Senekovič. Leta 1889. je bil vodovod dodelan ter se je sv. Petra in Pavla dan 1890. leta izročil javni uporabi. Dne 29. junija 1890. podeljeno je bilo meni za zasluge, ki sem si jih glede vodovoda pridobil, častno meščanstvo.

(Dalje prihodnjik.)

Dnevne vesti.

— **Zračni promet Zagreb—Beograd.** Ta teden prispe v Zagreb trojica novih potniških aeroplanov za progo Zagreb—Beograd, nakar se uvede na progi dvakratni promet na dan. Pri tej priliki se bo tudi tarifa nekoliko znižala.

— **Preuredba kronskih upokojencev.** Kot poročata »Vreme«, je prosvetni minister pooblastil velikega župana mariborske oblasti na temelju čl. 8. uredbe o prevedbi državnih upokojencev, da lahko v svojem delokrogu provede kronske upokojence na dinarske.

— **Obdavečenje grafičnih delavcev.** Finančno ministrstvo je prvotno naredbo, po kateri bi bili obdavčeni grafični delavci tako kot privatni uradniki umaknilo ter izdalo novo naredbo, po kateri bodo obdavčeni grafični in slični delavci kakor ročni delavci. Kot znano, bi bila prvotna uredba kmalu povzročila stavko grafičnih delavcev.

— **Iz državne službe.** V višjo skupino so pomaknjeni politično upravni uradniki Anton Svetina v Šmarju pri Jelšah, Mirko Potonik in dr. Ivo Vrečar v Mariboru, avadlala v Ptuj, Franc Vovšek v Gornjem Grad in Matko Kandrič v Dolnji Lendavi.

— **Iz vojaške službe.** Vpokojeni so: mornariška kancelista Ludvik Poljanec in Matija Stalcar, mornariški arzenalski mojster Ivan Hlastec, mornariški strok, podoficer Franc Galjot in mornariška služabnika Jakob Brumen in Miklavž Marčič.

— **Z ljubljanske univerze.** Za izrednega profesorja na tehnični fakulteti ljubljanske univerze je imenovan docent dr. Slavoslav Jenčič. Postavljen je za profesorja kemične tehnologije.

— **Inozemskim profesorjem in učenjakom dovoljen dohod v Ameriko izven kvote.** Kongres Zedinjenih držav je sprejel zakon, po katerem je inozemskim profesorjem in učenjakom dovoljen dohod v Ameriko izven kvote, določene za državo, kateri pripadajo.

— **Jugoslovanski poljedelski sezonski delavci v Nemčiji.** V ministrstvu za socialno politiko v Beogradu so se končali te dni pregovori z delegati delavske centrale v Berlinu glede zaposlenja jugoslovanskih sezonskih delavcev na veleposestvih v Nemčiji. Sklenjena je bila konvencija na podlagi katere se pošlje do 1000 moških in ženskih delavcev iz Prekmurja in Bačke v svrhu zaposlitve na veleposestvih v Stuttgartu. Vožnja do meje bo brezplačna. Stroške za potovanje od meje do mesta zaposlitve plača nemška delavska centrala. Zasluzek je tarifiran. Doslej so zaslužili taki delavci v Nemčiji od 400 do 500 mark, t. j. 5 do 6.000 Din na mesec. Če bo poizkus uspel se pošlje v Nemčijo več tisoč poljedelskih sezonskih delavcev.

— **Kmeličeva past za tatove.** Nekemu kmetu v selu Krilatovici pri Čačku v Srbiji so bile v zadnjem času iz lesene kočice v vinogradu ponovno ukradene večje količine vina in žganja. Da bi tatove enkrat za vselej pregnal, je konstruiral originalno past. Prireditelj je na dveh stolihi nabilo karabinko, tako da je bila obrnjena cev v višini 1 meter proti vratom. Na petelinu je pridrtil kosček lesa, ki ga je zvezal z vrvice s ključko, tako da se je morala puška sprožiti, če je odprl kdo vrata. Ko so prišli okoli polnoči, kol običajno, trije tatovi ter hoteli vdreti v kočico, je počil strel. Eden od tatov se je zgrudil v trebuh zadel na zemljo, drug je ranila krogla v boku, tretji je nato pobegnil. V bok ranjeni tat je naložil v trebuh ustreljenega in težko poškodovanega tovariša na hrbet ter ga nesel na bližnjo orožniško postajo, kjer je skušal nalogati poveljnika, da so ju napadli kačaki. Orožniški narednik se je podal nemudoma na lice mesta. Tekom pol ure je bila stvar pojasnjena in ranjenca sta romala v bolnico, njihovi tovariši pa v zapor.

— **Skrila denar v pepelu v peči, kljub temu so ga našli vlomilci.** Gospa Antonija Poropat v Zagrebu je imela te dni doma 7.700 dinarjev. Ker je morala iti z doma, je skrila denar, da bi bil varen pred vlomilci, v pepel v peči. Za časa njene odsotnosti so udri v stanovanje tatovi. Ko so premetali zama vse pohištvo, so pogledali še v peč, kjer so denar res našli. Denar so odnesli, kuverto pa pustili pred pečjo.

— **Eksorbitanten mraz na Grškem.** Kot poročajo iz Aten, vlada v Grčiji in Turčiji silen mraz, kakršnega ljudje ne poznajo. Akropola je po 20 letih pod snegom. Na atenskih ulicah je sneg visok 80 cm. V Anatoliji je zapadlo 1.80 m snega.

— **Radi rdečih las izvršil samomor.** V Bratislavi se je ustrelil te dni mizar Stefan Trencenyi v srce. Bil je pri priči mrtve. V poslovnem pismu izjavlja, da je izvršil samomor, ker so ga tovariši neprestano zasmejavali radi njegovih rdečih las.

— **Bivši ruski minister obsojen radi poverbe.** Bivši ruski minister Schneider je bil obsojen te dni v Parizu radi poverbe 11 tisoč frankov na dva meseca zopora.

— **Dr. Kleitscheve afere.** Včeraj smo poročali, da je bil v Velikem Bečkereku aretiran tamkajšnji kirurg dr. Kleitsch, ker je izvršil neko po okoliščinah nedopustno operacijo, danes pa poročajo iz Velikega Bečkereka o drugi, slični aferi dr. Kleitscha. Dr. Kleitsch je bil namreč še leta 1922 obsojen radi slične operacije na poldrugo leto ječe. Prišlo se je na apelacijsko sodišče. Včeraj se je vršila obravnava. Dr. Kleitsch je bil na podlagi izvedenjskih izvidov z motivacijo, da je šlo za dopustno operacijo, oproščen. Ker se državni pravdnik ni pritožil, je postala odprta sodba pravomočna.

— **Dan nesreč v Londonu.** Minuli ponedeljek je bil za angleško metropolo pravi dan nesreč in nezdod. Ribiška ladja Delunta je trčila vsled glosle megle z nekim tovarnim parnikom ter se potopila. Iz devet mož obstoječa posadka je poskakala v rešilne

čolne; loda čolni so se prevrnili in osem mož je utonilo. — Vsled močnega viharja in razburkanega morja se je neka tovarna ladja prevrnila. Rešil se je samo kapiten, strojnik, kurjač in en mornar so utonili. — V neki hiši v delavskem delu mesta je izbruhnil požar, ki se je naglo razširil. Deset oseb je zadobilo težke opekline. Z drugega nadstropja nekega skladišča ob Temzi je sirmoglavilo šest delavcev. Tri so prepeljali težko poškodovane v bolnico.

— **Poroka 75 letnega starca in 79 letne starke.** V Bologni se je poročil te dni 75 letni Cesare Regheff z neko 79 letno staro. Župan, ki je poroki in svatbi prisostvoval, je v svojem kratkem nagovoru upravičeno povdarjal, da novoporočenih ni združila mladostna vihravost.

— **Trdovraten samomorilec.** Mladenec Ladislav Klein je hotel skočiti te dni v Budimpešti v samomorilnem namenu z mosta v vodo. Policija je to preprečila. Zblišan je izpovedal Klein, da je skušal že štirinajstkrat zama izvršiti samomor, da pa si bo sigurno še končal življenje.

— **Trdovratna samomorilka.** V Grenoblu so našli te dni v njenem stanovanju mrtvo 49 letno Marijo Bugat, ki se je bila šele dan prej poročila. V prsih ji je tičal velik kuhinjski nož. Zdravniška preiskava je ugotovila, da gre nedvomno za samomor. Zenska si je zasadiła nož v prsi, ker pa nož ni dovolj globoko prodrl, je pograbila kladivo ter si zabila nož v srce. Ko so jo našli, je tiščala kladivo krčevito v roki.

— **Obsojen petrolejski magnat.** V Washingtonu je bil te dni obsojen petrolejski magnat, večkratni milijonar Harry Sinclair na 6 mesecev ječe, ker je skušal v nekem procesu podkupiti porotnike.

— **Drzen deček — bandit.** Mlekar Stephan Benedičt vozi vsak dan na avtomobilu v Brooklyn mleko. Običajno inkasira za svoje blago lepe denarce. Ko je hotel te dni vstopiti, v vsaki roki držeč veliko steklenico mleka, v neko bolnico, je dobil nenadoma v hrbet sunek z nekim trdim predmetom, obenem je začel tenak in šibek glas, ki je komandiral: »Roke kvišku!« Prestrašen je dvignil mlekar roke s steklenicama vred nemudoma kvišku. V trenutku mu je potegnil napadalec iz žepa listnico z 800 dolari. Tedaj se je mož ozrl za svojim hrbtom in zagledal 15 do 16 letnega dečka. Kot bi trenil se je obrnil ter udaril mladega roparja s steklenicami po glavi, da se je zgrudil na zemljo. Nato je poklical priče ter odvzel dečku ugrabljeni denar. Drzemu mlademu banditu so obvezali glavo, nato ga je pa gnal policijski stražnik pred mladinskega sodnika.

— **Krvav pretep v budimpeštanski sodni dvorani.** Te dni se je odigrala pred budimpeštanskim sodiščem nenavadna scena. Med dvema strankama in njunima advokatom je prišlo do dejanskega spopada. Šlo je za neko 600 milijonov madjarskih kron znašajočo terjatev. Med obravnavo sta se jela pravna zastopnika prostaško insultirati. Zato je sodnik obravnavo prekinil. Takoj nato sta si skočili nasprotni stranki v lasce in razvil se je srdit pretep. Eden od advokatov se je zgrudil ves v krvi na tla. Prihitela je straža, ki je razjarjene pretepače s težavo ločila. Ranjence so morali na lico mesta obvezati.

— **Podpornemu društvu slepih v Ljubljani, Wolfova ulica 12 je daroval g. Franc Klemenec, trgovec, tu, Dolenjska cesta 2 v počaščenje spomina umrle gospe Grete Trdina 200 Din; uradništvo zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani je darovalo mesto venca na krsto blagopokojne gospe Marije Kostpfel 400 Din, rodbina Gregorij mesto cvetja na krsto blagopokojne gospe Grete Trdina 100 Din, gospa Anica Vuković, Doboj, Bosna, mesto venca blagopokojnih Marije in Simona Rotarja 150 Din, v počaščenje spomina blagopokojne gospe Grete Trdina Franc Planinec, tu, 100 Din in gospod Franc Adamič, tu, 200 Din. Vsem darovalcem se kar najiskrenejše zahvaljuje odbor.**

— **Podpornemu društvu slepih, Ljubljana, Wolfova ul. 12, so darovali: M. Kaluža 50 dinarjev, Vodstvo akcije za propagando Dečve iz prvih došlih zneskov za naročene Dečve 100 Din, gospa Bajec 50 Din, dr. Tomišek, odvjetnik, tu, izvensodne poravnave 50 Din, Josefina Pupo, Kranj, namesto venca umrle gospe Grete Trdina 100 Din, višješolci drž. realne gimnazije 120 Din, Logar, poštna uradnica, Kranj, kot naknadno novoletno darilo od gđe. m. Vindišer, M. Zupančič, poštnih uradnic 525 Din. Vsem plemenitim darovalcem najlepša hvala! — Odbor.**

Ljubljana.

1— **Gremij trgovcev v Ljubljani** ima svoj občni zbor v ponedeljek dne 27. februarja 1928 ob 7. uri zvečer v mali dvorani hotela »Union«, s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav načelstva; 2. odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora; 3. poročilo tajnika; 4. računski zaključek za leto 1927; 5. poročilo preglednikov računov; 6. odobritev proračuna za leto 1928; 7. samostojni predlogi; 8. volitev odbora. — Ker je izključeno, da bi bila ob 7. uri polnoštevila udeležba v smislu § 13 društvenih pravil, se vrši občni zbor točno ob 8. uri zvečer. Vabijo se vsi člani, da se občnega zbora polnoštevila udeležijo. — Načelstvo.

1— **Občni zbor Društva tobačnih trafikantov za Slovenijo** se je vršil včeraj v salonu hotela Loyd. Radi pomanjkanja prostora v današnjem listu bomo priobčili obširnejše poročilo v jutrišnji številki.

1— **Predavanje Stjepana Radića.** Akademski klub za Zvezo narodov je povabil svoje častno voditelje vseh naših političnih strank, da predavajo o aktualnih mednarodnih vprašanjih. Povabilu se je prvi odzval Ste-

pan Radić, ki bo predaval danes v Unionu. Začetek predavanja ob 8. uri zvečer.

1— **Društvo sodnih poduradnikov in slug v Ljubljani** sklicuje svoj redni občni zbor na dan 4. marca 1928 ob 18. uri v justični palači, soba št. 28 v Ljubljani. Pozivamo gospode tovariše, da se občnega zbora zanesljivo in polnoštevila udeležijo. — Odbor.

1— **Odbor za proslavo 60-letnice Franje Tavčarjeve,** častne dvorne dame Nj. Vel. kraljice Marije in predsednice raznih nacionalnih in karitativnih ženskih društev, se najiskrenejše zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k tako sijajno uspeli proslavi. Tudi akcija s slikami za postavitev »Dejčega doma Franje Tavčarjeve ob morju«, se je že doslej nad vse pričakovano dobro obnesla. Poplačani so že vsi stroški za slike in je čistega dobička 107.830 Din. Ko dobimo prispevke še iz nekaterih krajev Slovenije bomo priobčili točno, koliko je prispevala v ta namen Ljubljana in koliko posamezni drugi kraji.

1— **Koncert Glasbene Matice ljubljanske!** V ponedeljek, dne 5. marca t. l. se vrši v Unionski dvorani koncert, katerega priredi ljubljanska Glasbena Matica s sodelovanjem orkestralnega društva Glasbene Matice, pomnoženega z godbeniki Muzike dravske div. oblasti in pevskega zbora Glasbene Matice. Poleg tega sodeluje na tem koncertu tudi pianist profesor Anton Trost z Dunaja, ki igra Rahmaninov klavirski koncert s spremljevanjem orkestra. Orkester Orkestralnega društva dirigira g. Emil Adamič, Matični pevski zbor pa ravnatelj Matej Hubad. Predprodaja vstopnic v Matični knjigarni.

1— **Sporod klavirskega koncerta** pianistke Jadvige Poženelove, četrtak, dne 1. marca v Filharmonični dvorani: Gabriel Fauré: I. Thème et Variations, II. a) Les Multiers devant le Christ de Liliya, b) Deodat de Séverac: Ménetrierset Glaneuxes. III. Em. Chabrier: a) Bourrée fantasque, b) Marij Kogoj: Andantino sostenuto, c) S. Prokofjev: Marche, IV. Maurice Ravel: Prelude, b) Toccata iz suite Tombeau de Couperin, V. J. Albeniz: Triana. — Vstopnice so v predprodaji v Matični knjigarni.

Vsina družabni večer 27. febr. v restavraciji »Ljubljanski dvor«. Ples do 5. ure zjutraj.

Vabi komite natakarev.

1— **Gostovanje berlinskega dramskega ansambla v Ljubljani.** Dne 5. in 6. marca gostuje v Ljubljani berlinski dramski ansambel pod vodstvom intendant dr. Hansa Brockmanna. Gostovali bodo v dveh delih in sicer prvi večer v Showovi komediji »Mann kann nie wissen«, drugi večer pa bodo igrali Molnarjevo komedijo »Spiel im Schloss«. Po zahtevu intendant samesa je sestavljena skupina gostov iz priznanih prvorazrednih nemških igralcev in vsled tega smo prepričani, da uspeh ne bo izostal. To gostovanje se pa vrši le v tem slučaju, ako bodo vstopnice, ki se dajo danes v predprodajo, razprodane do sobote, dne 3. marca zjutraj. Zato prosimo upravo vse p. n. zainteresirane, da si pravočasno kupijo vstopnice. Cene posameznim prostorom so sledeče: Lože v parterju in I. redu po 400 Din, balkonske lože po 220 Din, sedeži v parterju po 70, 60, 50, 45 in 40 Din, na balkonu po 45, 35 in 25 Din, na galeriji po 20, 16 in 15 Din, dijaško stojišče stane 10 Din, galerijsko pa 5. Predprodaja vstopnic pri dnevnih blaginji v operi.

1— **Ljubljanski koncerti.** Za mesec marec so napovedani sledeči koncerti: Dne 1. marca se vrši v Filharmonični dvorani klavirski koncert pianistke Jadvige Poženelove s preleznim francoskim programom. Orkestralno društvo Glasbene Matice ljubljanske priredi s sodelovanjem pianista Antona Trosta orkestralni koncert v ponedeljek, dne 5. marca v Unionski dvorani. 9. marca koncertira v Ljubljani izbrani sporedom Zagrebški trio, ki nastopi tokrat provokat na samostojnem koncertu v našem mestu. V ponedeljek 12. pa koncertira zbor Narodnega železničarskega društva »Sloga« pod vodstvom svojega zborovodja H. Svetla. Ljubljanačnom dobro znana ga. Iv. Hraslova-Negro pa priredi samostojen pevski večer dne 16. marca v dvorani Filharmonične družbe. Natančneje sporede objavimo pravočasno.

1— **Predavanje iz okultizma,** koje je najavljeno za nedeljo obdržati še se v ponedeljak v »Mesnom Domu« — a ne v »dvorani magistrata. Početek točno u 8. sati na večer. Sadržaj predavanja Okultizam u starom vijeku (Alkemija, Astrologija, Hiromantija itd. Okultizem u srednjem vijeku, vještice itd. Okultizem u novom vijeku, mezmeristi, špiritisti, telepoti.

IV. REDNI OBČNI ZBOR LJUBLJANSKEGA PODODBORA UROR

(Udruženja rezerv. oficira i ratnika) se je vršil v soboto zvečer v Ljubljani.

Zbor je otvoril predsednik inž. Vlad. Bevc, ki je pozdravil vse navzoče in se pred predhodom na dnevni red spomnil štirih v preteklem letu umrlih članov.

V svojem nadaljnjem poročilu je očitral poslovanje pododborov v preteklem poslovnem letu in razložil razmerje pododborov do Središnje uprave. Dne 24. aprila 1927 se je vršil v Krškem sestanek, na katerem se je naglasila potreba revizije pravil Udruženja, zlasti čl. 11, ki onemogoča izvolitev prečasnih rezervnih oficirjev v Središnjo upravo.

V dnevi 29. in 30. maja 1927 se je vršil v Beogradu zbor delegatov Udruženja, na katerem so bili sprejeti predlogi ljubljanske delegacije, ki so se tikali izpremembe člena 11. pravil. Ostale izpremembe pravil, katerih se žal ni moglo preprečiti, posegajo glo-

boko v samostojnost pododborov in jim nalagajo občutna denarna bremena.

Tajniško poročilo je mesto odsotnega tajnika podal g. Janušič.

Tudi v preteklem poslovnem letu ni uprava pododboru zamudila nobene prilike, da je na merodajnih mestih predlagala, da se razna še nerešena pereča vprašanja rešijo na zadovoljiv način za rezervne oficirje. Doseženih je bilo nekaj pojavnih uspehov, kot n. pr.: V fin. zakonu za l. 1927/28 je vnešena odredba, da se za bojnevnike census od 15 efektivnih let zniža na 10 let, za nebojvnike ostane 15 let.

Uprava pododborov je v zadevi še nesprejetih rezerv. oficirjev v našo vojsko ukrenila energične korake. Obrnila se je tudi na razna ministrstva, da se prizadetim članom naknadno vstejejo vojaška leta v državno službo. Glede novelizacije uradniškega zakona se je Sred. uprava zavzela za ohranitev pridobljenih pravic svojih članov. Pododbor je izposloval pri vojnem ministrstvu, da se je tudi v Ljubljani otvoril tečaj za brezplačen pouk v jahanju, ki se vrši istočasno z aktivnimi oficirji.

Dalje se je uprava pododborov z vso silo zavzela za rešitev raznih drugih vprašanj, tako n. pr.: posesti orožja, dnevnic za čas vežbe, oprostitve taksa za veselice, zdravljenja oficirjev v vojaških bolnicah, državnih sanatorijih in kopališčih itd.

V prvem letu se je ustanovila ženska sekcija »Fidaca« kot sestavni del našega Udruženja. V to sekcijo se je združilo okoli 20 naših narodnih in ženskih društev. Udruženje je po svojih delegatih prisostvovalo sejam »Fidaca«, ki so bile 8. in 12. decembra 1927 v Parizu.

Od zadnjega zbora dne 14. februarja 1927 je bilo na novo sprejetih v pododbor 136 rez. oficirjev, izstopilo pa je na lastno prošnjo 8 članov. Pododbor šteje danes 1070 rednih članov.

Poročilo o delovanju trboveljske in celjske sekcije sta podala Pleskovič in Vengust. Blagajniško poročilo je prečital Aleks. Kuharič. V imenu nadzornega odbora je Riko Jug izrazil zahvalo upravi pododborov in predlagal absolutorij.

Nato je bilo prečitano pismo bivšega člana uprave Franja Perica, v katerem je ta skušal zagovarjati Središnjo upravo. To pismo je bilo sprejeto povsem odklonilno od navzočega članstva. Sledilo je čitanje korespondence med pododborom in Sred. upravo, ki postavlja slednjo v zelo čudno luč.

Ponovno je bilo naglašeno dejstvo, da hoče ljubljanski pododbor ostati strogo stanovska in patriotska organizacija in se nikakor ne more strinjati z nastopom Središnje uprave, ki je začela v mesecu januarju nedvoumno politično borbo.

Na blaginikov predlog je bil sprejet proračun za tekoče leto. Članarina ostane stara. Nato je bila izvoljena nova uprava, ki se bo v kratkem konstituirala.

KOMUNISTICEN SHOD V MESTNEM DOMU.

Včeraj dopoldne se je vršil v dvorani Mestnega doma v Ljubljani velik shod, ki ga je sklical radi stanovanjskega vprašanja Delavsko kmečki republikanski blok.

Kot prvi govornik je nastopil inž. Guštinčič, ki je v svojem govoru ostro napadel »meščanski« stranki SDS in SLS in po njih ustvarjena gerentstva in komisarstva na ljubljanskem magistratu.

Podal je kratko zgodovino gospodarjenja v mestni občini od časa razpusta zadnjega občinskega sveta. Kakor so se menjavale vlade v Beogradu, tako so se spreminjali komisarji na ljubljanskem magistratu.

PP režim je razpustil občinski svet in postavil za komisarja demokrata dr. Krejčiča. Prišla je nato nova vlada in za komisarja je bil imenovan pok. dr. Perič. Nato je zopet zavladal PP režim in prišlo so na magistrat takozvani »sveti trije kralji« dr. Puc, Turk in Likozar, ki so pa morali že pri prvi spremembi vlade prepustiti svoje mesto vladnemu komisarju Mencingerju in oditi v Jutrovo deželo.

Po dolgih treh letih brezpravnega stanja smo končno srečno prišli do novega občinskega sveta, vendar je še štiri mesece po izvolitvi gospodaril v občini vladni komisar.

Položaj v občini je danes tak, da se lahko vsak hip prekuče. Mi smo tisti, ki edini držimo in branimo občinsko avtonomijo.

SLS ima danes notranjega ministra in s tem tudi usodo ljubljanskega občinskega sveta v svojih rokah. Vsak hip lahko ustvari tako situacijo, da mora iz nje slediti neizogiben razpust obč. sveta.

Naše razmerje do obeh meščanskih strank je enako; mi jih dobro poznamo iz njihovega dela in njihove preteklosti. Demokrati se se zvezali z Radićem in hočejo, da nam vlada general, klerikaleci pa vladajo z generalom.

Mi smo glasovali za demokratskega župana zato, ker slučajno ni bila SDS na vlati. Nikakor pa ne bi mogli glasovati za SLS, katere šef ima v rokah ves upravni aparat, glavnjačo, zapore in bajonete.

SLS hoče biti nekaka občina v občini, ker zahteva zase podžupana z najširšim delokrogom in bi imela Ljubljana na ta način kar dva župana.

Stanovanjska akcija mestne občine s 30 milijonskim posojilom je žalostno skrahirala. Zbrati se je hotela ožja kapitalistična družba, ki bi po svoji volji razpolagala s stanovanji. Pa so kapitalisti zgubili zaupanje v to akcijo in končno je občina dobila le 11 milijonov Din.

Delo se je oddajalo brez načrtov in proračunov, tako da je bila vsota prekoračena za 5 milijonov dinarjev in ima zdaj občina nepokritih celih 24 milijonov dinarjev.

Navedel je še nekaj vzgledov iz bivšega občinskega gospodarstva, nakar je prevzel besedo dr. Lemež.

Ta je poročal o položaju v mestnem občinskem svetu z ozirom na stanovanjsko katastrofo, ki bo nastala 1. maja t. l. v ljubljanskem mestu. Glede korakov, ki naj se

ukrenejo v svrhu rešitve stanovanjske krize, je predlagal sledeče:

»Mestna občina naj najame tako veliko notranje ali zunanje posojilo, da se bo moglo zgraditi toliko stanovanj, kolikor strank bo stalo 1. maja brez strehe na cesti.

Podaljša naj se stanovanjska zaščita, obenem naj se pa preuredi tako, da bodo zaščiteni tudi mali najemniki, delavci in lokalni malih obrtnikov.

Zaščititi se mora tudi višina najemnine, ker niti zlata pariteta ni sprejemljiva z ozirom na to, da nima nihče predvojnne plače.

Vsi najemniki Slovenije se morajo organizirati v Društvu stanovanjskih najemnikov.

Razveljaviti se morajo vse one stanovanjske odpovedi, ki so že postale pravomočne.

Med delavstvom se mora od ust do ust razviti najživahnejša agitacija, da dne 1. maja t. l. noben razredno zaveden delavec ne sme uporabiti svoje roke za deložacijo najemnikov.

Kratke vesti.

Velika, 1000 mož broječa deputacija kmetov iz treh gubernij, je obiskala maršala Pilsudskega s prošnjo, da ji sam pove, za katero kandidatno listo je, ker bodo vsi glasovali za to listo. Pilsudski je nato izjavil, da je za 1. listo, ki je lista vladnih skupin.

Avstrijski »Andreas-Hofer Bund« je sklical protestni shod, ker ni dr. Seipel dovolj odločno nastopil proti Italiji.

Sovjeti so zaplenili grški parnik »Thalac«, ker je to baje bivši ruski parnik »Morjak«, ki so ga prodali wranglovci Grkom.

Ed obema glavnima petrolejskima družbama, ameriško Standard Oil in britansko-holandsko Royal Dutch, se ni prišlo do sporazuma vsled intervencije sovjetske vlade, ki hoče zvišati produkcijo ruskega proleja za 33 odstotkov.

II. KOLO NOGOMETNIH TEKEM ZA POKAL LNP.

ZSK Hermes : SK Reka 6 : 2.

Hermes je v nekoliko premenjeni oz. prenovljeni postavi zmagal s precej visoko razliko nad Reko. Ne more se reči, da je Reka tudi v tem razmerju slabša. Krivdo na porazu nosi njena raztrgana igra. Hermes se je predstavil v konsolidirani postavi in bo po igri sodeč igral v pomladnem prvenstvenem tekmovalstvu zelo važno vlogo. Sodnik g. Vodušek. Nimamo pa pojma, zakaj zanj ne bi veljali predpisi ZNS, ki predpisujejo nogometno opremo. Tudi se z rokami v žepu ne sodi tekem.

SK Ilirija : SK Jadran 4 : 0.

Precej klavrn nastop je nudil naš prvak Ilirija. Nje igra je bila bolj igra drugorazrednega kluba. Da je zmagala nad Jadranom je bolj zasluga Jadrana kot nje. Upamo, da se v prihodnjih tekmah popravi. Jadran trpi na pomanjkanju dobre napadalne vrste. Prilike za izravnavanje je bilo dovolj — le znanja premalo. Tudi to se da popraviti z resnim delom.

ASK Primorje : SK Slovan 3 : 2.

V tej tekmi bi Primorje kmalu podleglo, in to tudi zaslužno. Velik del igre je bil v Slovanovih rokah. Ne sme se pa pri tem pozabiti, da je Primorje nastopilo z večjimi rezervami. Priznati se mora, da pa so zelo uporabljive. Slovan je predvedel močno, mestoma precej ostro igro. Zapostavljal je precej dobro desno krilo, ki pa se nepravilno postira. Njegovi napadi so bili izpeljani veementno in je krivda poraza na tem, da njegova napadalna vrsta ne zna hitro streljati, pač pa preklada v odločilnem trenutku žogo od igralca do igralca. Tudi za g. Schnellerja ne veljajo predpisi. Grajati pa se morajo »navijači« ASK Primorja, kojih obnašanje je naravnost surovo. V tem pogledu zadene precejšen del krivde tudi odbor A. S. K. Primorja, ki bi moral pri svojih ljudeh pač znati napraviti red in jih poučiti o pravilnem pojmovanju športa.

LADJE SEŽGAL.

V Pragi živi, od vsega sveta pozabljen, general dr. Popper, zgraditelj avstrijske vojne mornarice, svoječasno velemladen mož. Dr. Popper je star 80 let ter pri tem čil in čvrst. Več reporter, ki ga je nedavno posetil sprva od njega ni mogel izvedeti. Skromen je bil general tudi na višku svojega renomeja. Kadarkoli so spustili enega od njegovih dreadnoughtov v morje, je bilo zbrano takorekoč vse, kar je imelo pri mornarici in na dvoru čin in zveneče ime, samo malega Popperja, velikega ladjedeljskega inženjera ni bilo nikdar videti: »Zakaj?« — »Precejjevali so me,« je odgovoril mali možček, ki je bil, vključeno sedeč v naslonjaču, videti tako majhen, da se je zdelo kar neverjetno, da je zgradil tak majhen možček največje ladje. Je pač eden od onih samozvestnih, si je mislil reporter, ki so prepričali sebe in druge že tako o svoji pomembnosti, da se čutijo direktno žaljeni, če se o tem govori.

Dobro, govorimo o indiferentnejših stvarih. »Kje ste študirali, gospod general?« — V Pragi in v Karlsruhe. Na praški tehniki samo dva ali tri semestre, mislim, da je bilo leta 1863—64. — »Kje ste nastopili prvo službo?« — Najprej sem prakticiral v strojni tovarni Jockel na Vinohranah, ki so jo prav te dni demolirali. Tam sem delal kot kovač, ključavničar in modelski mizar. Gospod Jockel je bil z menoj tako zadovoljen, da me je hotel obdržati kot — ključavničarja. Potem sem bil pri Breitfeld-Daneku monter. Leta 1869 pa sem vstopil v mornarico.

Nato je starček umolknil, kot da je bila s tem njegova kariera zaključena. »Kdaj ste zgradili svojo prvo ladjo?« — »Mislim, da leta 1890.« — »Katera ladja je bila to?« — »Ne vem.« — »Koliko ladij ste zgradili vsega skupaj?« — »Ne vem, vsakor pa vse, kar jih je bilo zgrajenih do svetovne vojne.« — »Vse avstrijske ladje? To je bilo pa pač veliko delo, gospod doktor in general?« — »To se precejje. Ali vam nisem že dejal. To mora vedeti najbolj oni, ki je svoje delo najboljše izvršil.« — »Ali vas niso vabili tudi v Nemčijo?« — »Da, cesar Viljem je poslal k meni svojega adjutanta. Tudi cesar Fran Josip mi je bil vedno zelo naklonjen. Beda, stoda je, če se trdi, da je bil tepec. Bil je vedno o vsem prav dobro informiran, tudi o mojem delu.« — »Torej vam je za staro monarhijo vendarle nekoliko žal?« — »Nikoli. Sem republikanec in bil sem vedno republikanec.« — »In vaši redovi in vaše odlike?« — »Vse sem odložil. Tudi častni doktorat sem dal svoječasno profesorjskemu kolegiju dunajske univerze na razpolago. Saj se mogoče spominjate: To je bilo takrat, ko so hoteli uvesti numerus clausus.« — »In vaše delo, ali ga ne pogrešate?« — »Moje delo? Ničesar nečem več vedeti o njem.« — »Vaše ladje? Ali nimate nobenih slik o njih, nobenih risb? Vsaj za spomin?« — »Prav ničesar nimam, niti ene slike, nobene tehnične knjige, nobene risbe, ničesar nečem več vedeti o vsem tem. Čez vso svojo preteklost sem potegnil črto že med vojno.« — S hladno resignacijo je pristavil: »Vse, kar sem ustvaril je izgubljeno. Ničesar nisem zapustil kar bi imelo trajno vrednost. Sredstva za uničevanje sem gradil in edina moja tolažba je, da niso prišla do tega, da bi uničevala, temveč da so bila sama uničena. Ničesar nečem več čuti o vsem tem in s tem končam.«

Jaroslav Hašek:

POGOVOR Z MALIM MILKOM.

Štiri mesece sedim že v preiskovalnem zaporu in še sedaj nisem priznal, kaj sem storil s svojim malim nečakom — s štiriletnim Milkom Klagnerjem.

Če bi povedal, kje sem ga pustil, bi se ga ga — kakor se bojim — ne otrsela nikdar, ko bi ga našli. Vem, da bi bile njegove prve besede:

»Zakaj pa sedit tu?« Ah, ta nesrečni »Zakaj?«

Več kakor štiri mesece so obljubljali stariši Milk, da bo šel njegov stric — to sem jaz — z njim na izprehod. Če sem torej hotel ali ne, moral sem z njim, ko sem nesrečnim starišem obljubil, da pripeljem pametnega dečka zdravega nazaj.

Dejal sem mu tudi takoj, ko sva stopila iz hiše:

»Drži me za roko, da se ti nič ne zgodi.« »Zakaj naj se mi nič ne zgodi?« S tem vprašanjem me je otrok takoj presenetil.

»Veš, Milček, lahko bi te povozili.«

»Zakaj bi povozili baš mene in zakaj bi na primer ne povozili tebe?«

»Ti si še majhen!«

»Zakaj sem pa majhen?«

»Ker si še štiri leta star.«

»In zakaj sem še štiri leta star?«

»Ker jih nisi pet.«

»In kaj, če bi jih bil pet?«

»Potem bi bil za leto dni starejši.«

»Kaj je to: starejši?«

»Poglej, tam ono gospodično! Ta je starejša.«

»Zakaj praviš tam ono, stric?«

»Zato, ker je to, kar je tam, tam in ne tukaj, dragec.«

»Zakaj tukaj?«

»Veš kaj, ljubček, molči zdaj!«

»Zakaj naj molčim?«

Dal sem mu zausnico.

Dečko se je razjokal in jaz sem prigovarjal:

»Torej nikar ne tuli več!«

Obrisl si je oči z rokavom in me nedolžno vprašal:

»Zakaj bi ne tulil?«

»Ker si mož.«

»In zakaj sem mož?«

»Ker nisi deklica.«

»Zakaj nisem deklica?«

»Ker nosiš hlače, ljubi otrok; sicer boš pa že še izvedel, ko boš starejši.«

»Ti imaš tudi hlače, stric?«

»Saj vendar vidiš, Milček.«

»Zakaj nisi tudi ti tak pobič, kakor sem jaz, stric?«

»Ker sem že velik.«

»Kaj bom tudi jaz velik?«

»Tudi ti boš velik, toda zdaj pa lepo jeziki za zobmi.«

»Zakaj jeziki za zobmi?«

»Ker bi te sicer lahko zagnal v reko.«

»Potem bi bil pa vesel, stric.«

Zdal sem bil pa jaz na vrsti, da vprašujem.

»Zakaj bi bil pa vesel, Milček?«

»Ker bi bil parnik.«

»In kako bi to napravil, da bi bil parnik?« Pihal bi, strček in po meni bi plezali ljudje in zvonili. Bil bi parnik in bi bljuval ogenj.

Naenkrat je posvetil vso pozornost možu, ki je škropil ceste.

»Zakaj pa poliva ta gospod cesto?«

»Da odstrani prah.«

»Zakaj pa ne polije tudi naš?« — »Ker ne sme.«

»Zakaj ne sme?«

»Ker bi nam pokvaril obleko.«

»Zakaj bi nam pokvaril obleko?«

»No, z vodo vendar; Voda bi pokvarila.«

»Zakaj pa ne poliva s pivom?«

»Ker bi se opil.«

»Zaraditega bi se opil? Ti se tudi večkrat opiješ, stric, mama mi je povedala, Zakaj si zverina, stric?«

»Ti tega ne razumeš, Milček, toda zdaj pa molči, sicer ti zopet kaj prisolim.«

»Zakaj?« — Ker me zmerjaš.«

»Zakaj bi te ne zmerjal? Doma te tudi.«

»Toda to ni lepo od njh.«

»Tudi od tebe ni lepo, stric.«

Dal sem mu zopet klobuto. On pa ni niti zamišljal in je rekel:

»Kaj ne, jokati ne smem; ti tudi ne jokaš. Kadar ti teta kakšno pripelje. In zakaj te tepe?«

Sunil sem ga v hrbet. Obmolknil je in potem zaklical, kakor bi se nič ne zgodilo:

»Zakaj nimajo hiše zadaj vrat? Zakaj jih imajo baš tu?«

In temu je sledila še cela vrsta vprašanj zakaj je drevo drevo, zakaj so veje navzgor obrnjene, če delajo iz dreves mehurčke in podobno. Ko sva videla psa, je vprašal, zakaj ni mačka (ponovna zausnica). Dolg premor. V njegovi glavi so se porajala nova vprašanja. »Zakaj ne delajo iz angelov varuhov pogač?« — »Zakaj se znojimo?« — »Zakaj ne moliš jezika iz ust, kakor pes, dragi stric, kadar ti je vroče?« — »Zakaj nisi pes, ampak slon?« — »Zakaj imaš rilec?«

Šla sva mimo kolodvora. Obupan sem se obrnil k Milk:

»Bi se rad peljal na Ogrsko?«

»Zakaj bi se naj rad peljal?«

»Ker bi ti kupil vozni listek in bi se skupaj peljala; veš, s parnim strojem.«

Zatleskal je z rokami. Kupil sem dva listka do Pusta Madařad, do zadnje železniške postaje sredi brezkončne puste. Opazil sem, da me je otrok neprestano izpraševal: »Kdaj dospelva? Kdaj me odložiš?«

Končno se je zgodilo tudi to. Od postaje sva šla in dan v pusto in tam sem dejal Milk, naj me počaka. »Zakaj naj čakam, stric?«

»Ker si tako pametna glava.«

In hitro sem se odstranil. Za seboj sem čul še njegov nedolžni glasek: »Zakaj tečeš, stric?« In čez nekaj časa: »Stric, zakaj me grizejo mravlje?«

In to je moja izpoved.

Razpis

ključavničarskih del in platnenih zastorov.

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani razpisuje oddajo ključavničarskih del in platnenih zastorov za okna za novogradnjo na Miklošičevi cesti.

Vsi potrebni podatki in podlage za proračune se dobe od pondeljka, dne 27. t. m. naprej od 8. do 12. ure predpoldne v Gledališka ulica štev. 8/IV.

Pravilno sestavljene in zapečatenе ponudbe se morajo vložiti najkasneje do sobote, dne 3. marca 1928 pri Pokojninskem zavodu.

V Ljubljani, dne 24. februarja 1928.

POKOJNINSKI ZAVOD ZA NAMEŠČENCE,
LJUBLJANA.

VINO CET

tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana

nudi

najfinejši in najokusnejši

namizni kis iz vinskega kisa.

Zahtevajte ponudbo. — Telefon štev. 2388.

Tehnološko in higijenično najmoderneje

urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 14, II. nadst.

Od dobrih so najboljši

šivalni stroji in kolesa

znamke

GRITZNER in ADLER

za dom, obrt in industrijo.

NOVOST! Šivalni stroj kot: Dam-

ska pisalna miza. — Samo pri

JOSIP PETELINC

LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika ob vodi

Pouk v vazenju brezplačen.

15 letna garancija.

Tudi na obroke.

Št. 7554/28. ref. IX.

Razpis.

Mestni magistrat ljubljanski razpisuje oddajo

vodovodne instalacije

v palači »Delavske zbornice« na Miklošičevi cesti v Ljubljani.

Vsi potrebni pripomočki in podatki se dobe počenši s 27. februarjem 1927 med uradnimi urami v mestnem gradbenem uradu, Šolski drevored 2/II.

Ponudbe je vložiti najkasneje do 6. marca 1928 do 11. ure dopoldne pri imenovanem uradu,

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 25. februarja 1928.

Oglašujte v »Narodnem Dnevniku«.